

Judikatūras krājums

VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (trešā palāta)

2022. gada 16. martā *

Eiropas Savienības preču zīme – Iebildumu process – Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “APE TEES” reģistrācijas pieteikums – Agrākas neregistrētas valsts grafiskas preču zīmes, kas attēlo pērtiķi – Relatīvs atteikuma pamats – Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 4. punkts (tagad Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 4. punkts) – *Common law* noteikumi par prasību saistībā ar apzīmējuma uzurpāciju (*action for passing off*) – Līgums par Apvienotās Karalistes izstāšanos no Savienības un *Euratom*

Lietā T-281/21

Nowhere Co. Ltd, Tokija (Japāna), ko pārstāv *R. Kunze*, advokāts,

prasītāja,

pret

Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroju (EUIPO), ko pārstāv *D. Hanf*, pārstāvis,

atbildētājs,

otrs procesa *EUIPO* Apelācijas padomē dalībnieks –

Junguo Ye, ar dzīvesvietu Elčē [*Elche*] (Spānija),

par prasību par *EUIPO* Apelācijas pirmās padomes 2021. gada 10. februāra lēmumu lietā R 2474/2017-2 attiecībā uz iebildumu procesu starp *Nowhere Co.* un *Junguo Ye*,

VISPĀRĒJĀ TIESA (trešā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs *G. De Bāre* [*G. De Baere*], tiesneši *V. Kreišics* [*V. Kreuschitz*] (referents) un *G. Šteinfate* [*G. Steinfatt*],

sekretārs: *E. Kulons* [*E. Coulon*],

ņemot vērā prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2021. gada 21. maijā,

ņemot vērā atbildes rakstu, kas Vispārējās instances tiesas kancelejā iesniegts 2021. gada 30. jūlijā,

* Tiesvedības valoda – angļu.

ņemot vērā, ka puses trīs nedēļu laikā pēc paziņojuma par tiesvedības rakstveida daļas pabeigšanu nav iesniegušas pieteikumu par tiesas sēdes noturēšanu, un, piemērojot Vispārējās tiesas Reglamenta 106. panta 3. punktu, nolēmusi, ka prasība izlemjama bez tiesvedības mutvārdu daļas, pasludina šo spriedumu.

Spriedums

Tiesvedības priekšvēsture

- 1 2015. gada 30. jūnijā *Junguo Ye* iesniedza Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojam (EUIPO) Eiropas Savienības preču zīmes reģistrācijas pieteikumu saskaņā ar grozīto Padomes Regulu (EK) Nr. 207/2009 (2009. gada 26. februāris) par Eiropas Savienības preču zīmi (OV 2009, L 78, 1. lpp.; aizstāta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2017. gada 14. jūnija Regulu (ES) 2017/1001 par Eiropas Savienības preču zīmi (OV 2017, L 154, 1. lpp.)).
- 2 Reģistrācijai pieteiktā preču zīme ir šāds grafisks apzīmējums:

- 3 Preces un pakalpojumi, attiecībā uz kuriem tika pieteikta reģistrācija, ietilpst 3., 9., 14., 18., 25. un 35. klasē atbilstoši pārskatītajam un grozītajam 1957. gada 15. jūnija Nicas Nolīgumam par preču un pakalpojumu starptautisko klasifikāciju preču zīmju reģistrācijas vajadzībām.
- 4 Preču zīmes reģistrācijas pieteikums tika publicēts 2015. gada 9. decembra *Bulletin des marques communautaires* [Kopienas Preču Zīmju Biļetenā] Nr. 234/2015.
- 5 2016. gada 8. martā prasītāja, *Nowhere Co. Ltd*, pamatojoties uz Regulas Nr. 207/2009 41. pantu (tagad Regulas 2017/1001 46. pants), iesniedza iebildumu pret pieteiktās preču zīmes reģistrāciju attiecībā uz iepriekš šī sprieduma 3. punktā minētajiem pakalpojumiem.

- 6 Iebildumi bija balstīti tostarp uz šādām trim neregistrētām agrākām grafiskām preču zīmēm, kas izmantotas komercdarbībā, tostarp Apvienotajā Karalistē:

- 7 Iebildumu pamatojumam attiecībā uz agrākām neregistrētām preču zīmēm izvirzītais pamats bija Regulas Nr. 207/2009 8. panta 4. punktā (tagad Regulas 2017/1001 8. panta 4. punkts) norādītais pamats.
- 8 2017. gada 20. septembrī *EUIPO* Iebildumu nodaļa noraidīja iebildumus.
- 9 2017. gada 17. novembrī prasītāja saskaņā ar Regulas 2017/1001 66.–71. pantu iesniedza *EUIPO* apelācijas sūdzību par Iebildumu nodaļas lēmumu.
- 10 Ar 2018. gada 8. oktobra lēmumu (turpmāk tekstā – “pirmais Apelācijas padomes lēmums”) Apelācijas otrā padome apelācijas sūdzību noraidīja.

- 11 Ar procesuālo dokumentu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2019. gada 7. janvārī, prasītāja cēla prasību par pirmā Apelācijas padomes lēmuma atcelšanu.
- 12 Ar 2019. gada 29. aprīļa paziņojumu Apelācijas padomes referents informēja minētā procesa Apelācijas padomē dalībniekus, ka tā plāno atsaukt savu pirmo lēmumu.
- 13 Ar 2019. gada 17. jūlija lēmumu lietā R 2474/2017-2 (REV) Apelācijas otrā padome atsauc savu pirmo lēmumu *EUIPO* pieļautas acīmredzamas kļūdas dēļ atbilstoši Regulas 2017/1001 103. pantam un Komisijas Deleģētās regulas (ES) 2018/625 (2018. gada 5. marts), ar ko papildina Regulu 2017/1001 un atceļ Deleģēto regulu (ES) 2017/1430 (OV 2018, L 104, 1. lpp.), 70. pantam.
- 14 Ar 2019. gada 18. decembra rīkojumu *Nowhere/EUIPO – Ye* (“APE TEES”) (T-12/19, nav publicēts, EU:T:2019:907) Vispārējā tiesa konstatēja, ka vairs nav jālemj par prasību, kura vērsta pret pirmo Apelācijas padomes lēmumu un kuru prasītāja cēlusi ar procesuālo dokumentu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2019. gada 7. janvārī.
- 15 Ar 2021. gada 10. februāra lēmumu (turpmāk tekstā – “apstrīdētais lēmums”) Apelācijas otrā padome noraidīja apelācijas sūdzību. It īpaši attiecībā uz iebildumiem, kas balstīti uz agrākām neregistrētām preču zīmēm, tā uzskatīja, ka pēc Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotās Karalistes izstāšanās no Eiropas Savienības un pēc pārejas perioda beigām 2020. gada 31. decembrī prasītāja vairs nevar atsaukties uz *common law* noteikumiem par prasību saistībā ar apzīmējuma uzurpāciju (*action for passing off*) atbilstoši Apvienotās Karalistes tiesībām saskaņā ar Regulas Nr. 207/2009 8. panta 4. punktu (apstrīdētā lēmuma 24.–27. punkts).

Lietas dalībnieku prasījumi

- 16 Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:
 - atcelt apstrīdēto lēmumu;
 - noraidīt pieteiktās preču zīmes reģistrāciju;
 - pakārtoti – nodot lietu atpakaļ *EUIPO* atkārtotai izskatīšanai;
 - piespriest *EUIPO* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.
- 17 *EUIPO* prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:
 - noraidīt prasību;
 - piespriest prasītājai atlīdzināt tam radušos tiesāšanās izdevumus.

Juridiskais pamatojums

- 18 Ņemot vērā šajā lietā aplūkotā reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas datumu, proti, 2015. gada 30. jūnijs (skat. šī sprieduma 1. punktu), kas ir izšķirošs, nosakot piemērojamās materiālās tiesības, šo strīdu regulē Regulas Nr. 207/2009 materiālās tiesību normas, redakcijā pirms grozījumiem, kuri izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2015/2424 (2015. gada

16. decembris), ar ko groza Regulu Nr. 207/2009 un Komisijas Regulu (EK) Nr. 2868/95, ar ko īsteno Padomes Regulu (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi, un atceļ Komisijas Regulu (EK) Nr. 2869/95 par maksām, kas jāmaksā Iekšējā tirgus saskaņošanas birojam (preču zīmes, paraugi un modeļi) (OV 2015, L 341, 21. lpp.) (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2014. gada 8. maijs, *Bimbo/ITSB*, C-591/12 P, EU:C:2014:305, 12. punkts, un 2020. gada 18. jūnijs, *Primart/EUIPO*, C-702/18 P, EU:C:2020:489, 2. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 19 Līdz ar to šajā lietā attiecībā uz materiālajām tiesību normām Apelācijas padomes atsaucis apstrīdētajā lēmumā un lietas dalībnieku atsaucis uz Regulu 2017/1001 ir jāsaprot kā tādas, kas attiecas uz Regulas Nr. 207/2009 identiska satura tiesību normām.
- 20 Savas prasības pamatojumam prasītāja izvirza vienu vienīgu pamatu, kas attiecas uz Regulas Nr. 207/2009 8. panta 4. punkta pārkāpumu.
- 21 Turklāt no prasības pieteikuma 2. un 7. punkta izriet, ka prasītāja apšaubā apstrīdēto lēmumu tikai daļā, kurā Apelācijas padome apstiprināja iebildumu noraidīšanu un līdz ar to noraidīja apelācijas sūdzību, ciktāl tā ir balstīta uz agrākām neregistrētām preču zīmēm, un tikai tiktāl, cik tās tika izmantotas komercdarbībā Apvienotajā Karalistē.
- 22 Apstrīdētā lēmuma 24. punktā Apelācijas padome būtībā uzskatīja, ka pēc Apvienotās Karalistes izstāšanās no Savienības un pēc pārejas perioda beigām 2020. gada 31. decembrī tiesības, kas varētu pastāvēt Apvienotajā Karalistē, vairs nav pamats iebildumu procesam, kas tostarp balstīts uz Regulas Nr. 207/2009 8. panta 4. punktu. Apstrīdētā lēmuma 26. punktā Apelācijas padome uzskatīja, ka prasītāja tāpat nevar atsaukties uz *common law* noteikumiem par prasību saistībā ar apzīmējuma uzurpāciju atbilstoši Apvienotās Karalistes tiesībām saskaņā ar Regulas Nr. 207/2009 8. panta 4. punktu. No apstrīdētā lēmuma 27. punkta izriet, ka attiecībā uz tiesībām, kas var pastāvēt Apvienotajā Karalistē, tostarp jo īpaši tām, kas balstītas uz agrākām neregistrētām preču zīmēm un Regulas Nr. 207/2009 8. panta 4. punktu, Apelācijas padome ir apstiprinājusi iebildumu noraidīšanu tikai šī iemesla dēļ vien.
- 23 Lai gan prasītāja būtībā apgalvo, ka atbilstīgais datums agrāku tiesību esamības noteikšanai, uz kurām ir atsauce iebildumos pret Eiropas Savienības preču zīmes reģistrāciju, ir reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas datums, *EUIPO* uzskata, ka šādām agrākām tiesībām ir jāpastāv ne tikai šajā datumā, bet arī datumā, kurā *EUIPO* pieņem savu galīgo lēmumu par iebildumiem, proti, šajā lietā – apstrīdētā lēmuma pieņemšanas datumā.
- 24 Līgums par Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotās Karalistes izstāšanos no Eiropas Savienības un Eiropas Atomenerģijas kopienas (OV 2020, L 29, 7. lpp.; turpmāk tekstā – “izstāšanās līgums”), kas noslēgts saskaņā ar LES 50. panta 2. punktu, stājās spēkā 2020. gada 1. februārī (skat. paziņojumu par to, ka stājās spēkā Līgums par Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotās Karalistes izstāšanos no Eiropas Savienības un Eiropas Atomenerģijas kopienas (OV 2020, L 29, 189. lpp.)), līdz ar to saskaņā ar LES 50. panta 3. punktu no minētās dienas Apvienotajai Karalistei vairs nav piemērojamas Savienības tiesības (skat. arī izstāšanās līguma ceturto apsvērumu). Tomēr no izstāšanās līguma 126. panta un 127. panta 1. punkta pirmā teikuma, lasot tos kopsakarā, izriet, ka, ja vien nav noteikts citādi, pārejas periodā, kas sākas minētā līguma spēkā stāšanās dienā un beidzas 2020. gada 31. decembrī (turpmāk tekstā – “pārejas periods”), Apvienotajā Karalistē un tās teritorijā joprojām ir piemērojamas Savienības tiesības.

- 25 Turklāt izstāšanās līguma trešās daļas IV sadaļā (54.–61. pants) ietvertajos noteikumos attiecībā uz intelektuālo īpašumu nekas nav minēts saistībā ar iebildumiem, kas iesniegti pirms izstāšanās līguma stāšanās spēkā, balstoties uz agrākām tiesībām, kuras Apvienotajā Karalistē aizsargātas pret Eiropas Savienības preču zīmes reģistrāciju, kas arī lūgta pirms šī līguma stāšanās spēkā.
- 26 Proti, izskatāmajā lietā nav strīda par to, ka pieteiktās preču zīmes reģistrācijas pieteikums (skat. šī sprieduma 1. punktu), pret pieteiktās preču zīmes reģistrāciju celtie iebildumi (skat. šī sprieduma 5. punktu), iebildumu nodaļas veiktā šo iebildumu noraidīšana (skat. šī sprieduma 8. punktu), pirmais Apelācijas padomes lēmums (skat. šī sprieduma 10. punktu), lēmums par Apelācijas padomes minētā lēmuma atsaukšanu (skat. šī sprieduma 13. punktu), kā arī rīkojums, ar kuru konstatēts, ka vairs nav jālemj par prasītājas celto prasību, kas vērsta pret pirmo Apelācijas padomes lēmumu (skat. iepriekš 14. punktu) – tas viss ir noticis pirms izstāšanās līguma stāšanās spēkā un tātad katrā ziņā pirms pārejas perioda beigām.
- 27 *EUIPO* administratīvās lietas materiālu izpēte atklāj, ka tajos nav ietverts neviens dokuments, kura datums ietilptu tajā gandrīz 18 mēnešu laikposmā, kas aizritēja starp lēmuma par atsaukšanu paziņošanu procesa Apelācijas padomē dalībniekiem 2019. gada 22. augustā un apstrīdētā lēmuma pieņemšanu 2021. gada 10. februārī. Tātad izrādās, ka apstrīdētais lēmums ir vienīgais elements, kam ir nozīme šajā lietā pēc izstāšanās līguma stāšanās spēkā, proti, pēc pārejas perioda beigām.
- 28 Šajā ziņā – līdzīgi, kā noteikts Tiesas judikatūrā, no kuras būtībā izriet, ka datums, kad ticis iesniegts preču zīmes, pret kuras reģistrāciju celti iebildumi, reģistrācijas pieteikums, ir izšķirošs, nosakot piemērojamās materiālās tiesības (skat. šī sprieduma 18. punktu), – no šobrīd iedibinātās judikatūras izriet, ka, izvērtējot relatīva iebildumu pamata esamību, ir jāaplūko situācija, kas pastāvēja brīdī, kad tika iesniegts Eiropas Savienības preču zīmes reģistrācijas pieteikums, pret kuru, balstoties uz agrāku preču zīmi, tikuši celti iebildumi (spriedumi, 2020. gada 30. janvāris, *Grupo Textil Brownie/EUIPO – The Guide Association* (“BROWNIE”), T-598/18, EU:T:2020:22, 19. punkts; 2020. gada 23. septembris, *Bauer Radio/EUIPO – Weinstein* (“MUSIKISS”), T-421/18, EU:T:2020:433, 34. punkts; 2021. gada 1. septembris, *Sony Interactive Entertainment Europe/EUIPO – Wong* (“GT RACING”), T-463/20, nav publicēts, pārsūdzēts apelācijā, EU:T:2021:530, 118. punkts, un 2021. gada 1. decembris, *Inditex/EUIPO – Ffauf Italia* (“ZARA”), T-467/20, nav publicēts, EU:T:2021:842, 58. punkts).
- 29 Apstāklim, ka agrākā preču zīme varētu zaudēt dalībvalstī reģistrētas preču zīmes statusu laikā pēc Eiropas Savienības preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas, it īpaši pēc attiecīgās dalībvalsts izstāšanās no Savienības, principā nav nozīmes iebildumu iznākumā (spriedumi, 2020. gada 30. janvāris, *BROWNIE*, T-598/18, EU:T:2020:22, 19. punkts; 2020. gada 23. septembris, “MUSIKISS”, T-421/18, EU:T:2020:433, 35. punkts, un 2021. gada 1. decembris, “ZARA”, T-467/20, nav publicēts, EU:T:2021:842, 59. punkts).
- 30 Līdz ar to apstāklim, ka iebildumi saskaņā ar Regulas Nr. 207/2009 8. panta 4. punktu ir balstīti uz agrākām neregistrētām preču zīmēm, kas izmantotas komercdarbībā Apvienotajā Karalistē, un Apvienotās Karalistes tiesībās paredzētām tiesību normām saistībā ar apzīmējuma nosaukuma uzurpāciju, nav nozīmes attiecībā uz iebildumiem, kuri celti pret Eiropas Savienības preču zīmes reģistrācijas pieteikumu, kas iesniegts pirms izstāšanās līguma stāšanās spēkā un pārejas perioda beigām (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2021. gada 1. septembris, *GT RACING*, T-463/20, nav publicēts, pārsūdzēts apelācijā, EU:T:2021:530, 119. un 120. punkts).

- 31 Tā kā pieteiktās preču zīmes reģistrācijas pieteikums iesniegts pirms pārejas perioda beigām vai pat pirms izstāšanās līguma stāšanās spēkā (skat. iepriekš šī sprieduma 1. un 26. punktu), ir jākonstatē, ka agrākās neregistrētās preču zīmes, ciktāl tās ir izmantotas komercdarbībā Apvienotajā Karalistē, principā bija tādas, uz kurām var tikt balstīti iebildumi šajā lietā. Kā pamatoti norāda prasītāja, Apelācijas padomei tātad bija tas jāņem vērā savā vērtējumā, ko tā tomēr atteicās darīt tikai tādēļ, ka apstrīdētā lēmuma pieņemšanas brīdī pārejas periods bija beidzies (skat. šī sprieduma 22. punktu).
- 32 Izskatāmajā lietā *EUIPO* izvirzītie argumenti nevar atspēkot šo secinājumu.
- 33 Pirmkārt, *EUIPO* norāda, ka Regulas Nr. 207/2009 8. panta 4. punktā ir izmantots tagadnes laiks, lai noteiktu ne vien prasību par agrākām tiesībām (minētās regulas 8. panta 4. punkta a) apakšpunkts), bet arī prasību, saskaņā ar kuru šis apzīmējums “piešķir” tā īpašniekam tiesības “aizliegt” jaunākas preču zīmes izmantošanu (šīs pašas regulas 8. panta 4. punkta b) apakšpunkts).
- 34 Pretēji tam, ko apgalvo *EUIPO*, īstenības izteiksmes tagadnes laika lietošana tiesību normā vien neļauj izdarīt nekādus secinājumus par tās interpretāciju. Attiecībā uz Regulas Nr. 207/2009 8. panta 4. punkta formulējumu ir jānorāda, ka šī tiesību norma sākas ar vārdiem “Ja neregistrētas preču zīmes [...] īpašnieks iebilst”. Tādējādi nevar izslēgt, ka turpmāk šajā tiesību normā izmantotais tagadnes laiks drīzāk attiecas uz iebildumu iesniegšanas, nevis uz apstrīdētā lēmuma pieņemšanas brīdi.
- 35 Otrkārt, ciktāl *EUIPO* uzsver, ka Komisijas Regulas (EK) Nr. 2868/95 (1995. gada 13. decembris),| ar ko īsteno Padomes Regulu (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV 1995, L 303, 1. lpp.), 19. noteikuma 2. punkta d) apakšpunktā ir ietverta prasība, lai iebilduma iesniedzējs iesniegtu pierādījumus par agrāko tiesību pastāvēšanu, spēkā esamību un aizsardzības apjomu Regulas Nr. 207/2009 8. panta 4. punkta izpratnē, un ka saskaņā ar Regulas Nr. 2868/95 20. noteikuma 1. punktu šīs prasības neievērošanas sekas ir, ka iebildumi tiek noraidīti kā nepamatoti, ir jānorāda, ka saskaņā ar Regulas 2018/625 80. pantu un 82. panta 2. punkta b) apakšpunktu šīs Regulas Nr. 2868/95 procesuālās tiesību normas patiešām ir piemērojamas šajā lietā.
- 36 Tomēr no Regulas Nr. 2868/95 20. noteikuma 1. punkta formulējuma izriet, ka šie pierādījumi par agrāko tiesību pastāvēšanu, spēkā esamību un aizsardzības apjomu ir jāiesniedz pirms minētās regulas 19. noteikuma 1. punktā paredzētā termiņa beigām. No *EUIPO* administratīvās lietas materiāliem izriet, ka šajā lietā šis termiņš tika noteikts 2016. gada 2. augustā un vienreiz pagarināts līdz 2016. gada 2. oktobrim, tātad krietni pirms izstāšanās līguma spēkā stāšanās datuma un pārejas perioda beigām.
- 37 Attiecīgi ir jākonstatē, ka vismaz šajā lietā *EUIPO* norādītās Regulas Nr. 2868/95 normas ir pretrunā tā apgalvojumam, saskaņā ar kuru vērā ņemamais datums agrāku tiesību esamībai šajā lietā esot apstrīdētā lēmuma pieņemšanas datums.
- 38 Treškārt, ciktāl *EUIPO* norāda uz faktu, ka saskaņā ar Regulas Nr. 207/2009 42. panta 2. un 3. punktu iebildumi, kas balstīti uz agrāku preču zīmi, ir jānoraida, ja iebilduma iesniedzējs nav faktiski izmantojis šo preču zīmi, vispirms ir jāuzsver, ka iebildumu izvērtējums nenozīmē sistemātisku agrākās preču zīmes faktiskas izmantošanas pārbaudi. Proti, no Regulas Nr. 207/2009 42. panta 2. punkta, uz kuru ir atsauce šīs pašas regulas 42. panta 3. punktā, nepārprotami izriet, ka iebildumu iesniedzējam tikai pēc pieteikuma iesniedzēja lūguma ir jāpierāda, ka tas faktiski izmantojis agrāko preču zīmi, uz kuru ir atsauce iebildumos pret pieteiktās preču zīmes reģistrāciju. *EUIPO* nevar pēc savas iniciatīvas pārbaudīt šo aspektu.

- 39 Katrā ziņā ir jākonstatē, ka Regulas Nr. 207/2009, redakcijā, kas piemērojama izskatāmajā lietā (skat. šī sprieduma 18. punktu), 42. panta 2. punktā ir atsauce uz pieciem gadiem pirms Eiropas Savienības preču zīmes pieteikuma publicēšanas, nevis laikposmu, kas beidzas datumā, kad *EUIPO* pieņem galīgo lēmumu par iebildumiem. Tātad arī šī tiesību norma neapstiprina *EUIPO* apgalvojumu, saskaņā ar kuru svarīgs ir šis pēdējais minētais datums.
- 40 Ceturtkārt, attiecībā uz dažādām atsaucēm uz tiesību normām un judikatūru saistībā ar prasībām par spēkā neesamības atzīšanu, Vispārējai tiesai jau ir bijusi iespēja uzsvērt, ka tām ne vienmēr ir nozīme strīdā attiecībā uz iebildumu procesu (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2021. gada 6. oktobris, *Indo European Foods/EUIPO – Chakari* (“Abresham Super Basmati Selaa Grade One World’s Best Rice”), T-342/20, pārsūdzēts apelācijā, EU:T:2021:651, 22. punkts).
- 41 Piektkārt, tā kā *EUIPO* būtībā uzskata, ka no pārejas perioda beigām nevar rasties nekāds konflikts starp reģistrācijai pieteikto preču zīmi un neregistrētām agrākajām preču zīmēm, ciktāl tās tiek izmantotas komercdarbībā Apvienotajā Karalistē, tas neņem vērā faktu, ka saskaņā ar Regulas 2017/1001 51. pantu reģistrācijai pieteiktā preču zīme tiek reģistrēta, ja iebildumu gadījumā process tiek izbeigts, tostarp noraidot iebildumus. No Regulas 2017/1001 52. panta tieši izriet, ka reģistrācija ir spēkā no pieteikuma iesniegšanas brīža, nevis tikai no iespējamo iebildumu galīga noraidījuma brīža.
- 42 No tā izriet, ka, pat ja tiktu atzīts, ka pēc pārejas perioda beigām konflikts starp attiecīgajām preču zīmēm vairs nevarētu rasties, tas tomēr nenozīmē, ka pieteiktās preču zīmes reģistrācijas gadījumā šāds konflikts tomēr nebūtu varējis pastāvēt laikposmā no Eiropas Savienības preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas datuma līdz pārejas perioda beigām, proti, šajā lietā – laikposmā no 2015. gada 30. jūnija (skat. šī sprieduma 1. punktu) līdz 2020. gada 31. decembrim (skat. šī sprieduma 24. punktu), tas ir, piecarpus gadu laikposmā. Taču ir grūti saprast, kādēļ prasītājam būtu jāatsaka tās komercdarbībā Apvienotajā Karalistē izmantoto agrāko neregistrēto preču zīmju aizsardzība arī šajā laikposmā, it īpaši attiecībā uz reģistrācijai pieteiktās preču zīmes, ko tā uzskata par konfliktā esošu ar pirmajām minētajām preču zīmēm, potenciālo izmantošanu. Līdz ar to ir arī jāatzīst, ka prasītājam ir legītīma interese, lai tās iebildumi tiktu apmierināti attiecībā uz šo laikposmu.
- 43 Savukārt otram procesa Apelāciju padomē dalībniekam būtu bijis iespējams iesniegt jaunu pieteiktās preču zīmes reģistrācijas pieteikumu pēc pārejas perioda beigām, kurš katrā ziņā vairs nebūtu pretrunā agrākām neregistrētajām preču zīmēm, ciktāl tās tikušas izmantotas komercdarbībā Apvienotajā Karalistē.
- 44 Sestkārt, ir jānoraida arī *EUIPO* arguments par to, ka, piemērojot Regulas 2017/1001 139. pantu, pieteikuma iesniedzējs var pārvērst savu Eiropas Savienības preču zīmes reģistrācijas pieteikumu par valsts preču zīmju reģistrācijas pieteikumiem visās Savienības dalībvalstīs, it īpaši, ja šis pirmais pieteikums tiek noraidīts, balstoties uz attiecīgajiem iebildumiem, vienlaikus saglabājot iesniegšanas datumu. *EUIPO* uzskata, ka pieteikuma iesniedzējs tādējādi varētu saņemt šīs pašas preču zīmes aizsardzību tajā pašā teritorijā, izmantojot nogurdinošu un dārgu iespēju, lai gan šķērslis reģistrācijai Savienībā vairs nepastāv.
- 45 Pirmām kārtām, šādi apsvērumi principā attiecas uz jebkuru iebildumu procesu (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2021. gada 6. oktobris, “Abresham Super Basmati Selaa Grade One World’s Best Rice”, T-342/20, pārsūdzēts apelācijā, EU:T:2021:651, 26. punkts). Otrām kārtām, ņemot vērā, ka *EUIPO* pats pamatoti uzsver, ka, piemērojot Regulas 2017/1001 139. panta 3. punktu, valsts preču zīmes pieteikumam, kas radies, pārvēršot [Eiropas Savienības] preču zīmes pieteikumu, saistībā ar

attiecīgo dalībvalsti ir šā iepriekš minētā pieteikuma iesniegšanas datums, vēlreiz jākonstatē, ka konflikts tātad varēja pastāvēt laikposmā starp Eiropas Savienības preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas datumu un pārejas perioda beigām (skat. iepriekš šā sprieduma 42. punktu).

- 46 Līdz ar to neviens no *EUIPO* izvirzītajiem argumentiem nevar pamatot tā nostāju, ka apstrīdētā lēmuma pieņemšanas datums, kas šajā lietā ir vienīgais elements, kurš radies pēc pārejas perioda beigām, bija vērā ņemamais datums šī strīda atrisināšanai. Līdz ar to vienīgais pamats ir jāapmierina un apstrīdētais lēmums ir jāatceļ saskaņā ar prasītājas pirmo prasījumu.
- 47 Ar otro prasījumu prasītāja lūdz Vispārējo tiesu noraidīt pieteiktās preču zīmes reģistrāciju, kas ir jāsaprot kā lūgums Vispārējai tiesai pieņemt lēmumu, kurš, prasītājas ieskatā, būtu bijis jāpieņem *EUIPO*, un līdz ar to kā lūgums grozīt lēmumu atbilstoši Regulas 2017/1001 72. panta 3. punktam. Šajā ziņā, lai gan Vispārējai tiesai atzītās [lēmumu] grozīšanas tiesības nepiešķir tai pilnvaras ar savu vērtējumu aizstāt Apelācijas padomes vērtējumu un arī veikt vērtējumu, attiecībā uz kuru minētā padome vēl nav paudusi nostāju, minēto pilnvaru īstenošana ir veicama vienīgi situācijās, kurās Vispārējā tiesa pēc Apelācijas padomes vērtējuma kontroles var, pamatojoties uz konstatētajiem faktiskajiem un tiesiskiem apstākļiem, noteikt, kāds lēmums Apelācijas padomei bija jāpieņem (spriedums, 2011. gada 5. jūlijs, *Edwin/ITSB, C-263/09 P*, EU:C:2011:452, 72. punkts).
- 48 Taču izskatāmajā lietā Apelācijas padome ir vienīgi noraidījusi agrāko neregistrēto preču zīmju nozīmi, ciktāl tās ir izmantotas komercdarbībā Apvienotajā Karalistē (skat. šī sprieduma 22. un 31. punktu). Tā vispār nav veikusi Regulas Nr. 207/2009 8. panta 4. punktā paredzētā iebilduma pamata, kas balstīts uz šīm preču zīmēm, pamatotības vērtējumu, līdz ar to Vispārējai tiesai nav jāveic tāds pats vērtējums, izskatot lūgumu par minētā lēmuma grozīšanu. Līdz ar to prasītājas prasījumu otrā daļa ir jānoraida.
- 49 Turklāt saistībā ar prasību, kas celta Savienības tiesā par kādu *EUIPO* apelācijas padomes lēmumu, *EUIPO* atbilstoši Regulas 2017/1001 72. panta 6. punktam ir jāveic pasākumi, lai izpildītu Savienības tiesas spriedumu. Tādēļ *EUIPO* ir jāizdara secinājumi no Savienības tiesas spriedumu rezolūīvās daļas un motīviem (skat. spriedumu, 2019. gada 31. janvāris, *Pear Technologies/ EUIPO – Apple* (“PEAR”), T-215/17, nav publicēts, EU:T:2019:45, 81. punkts un tajā minētā judikatūra). Līdz ar to, ciktāl prasītāja, ar trešo prasījumu un pakārtoti, lūdz Vispārējo tiesu nodot lietu atpakaļ *EUIPO* atkārtotai izskatīšanai, ir jākonstatē, ka šādam prasījumam nav patstāvīga priekšmeta, jo tas tikai izriet no pirmā prasījuma, ar kuru tiek lūgts atcelt apstrīdēto lēmumu.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 50 Atbilstoši Vispārējās tiesas Reglamenta 134. panta 1. punktam lietas dalībniekam, kuram nolēmums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram nolēmums ir labvēlīgs. Tā kā *EUIPO* spriedums saistībā ar tā prasījumu būtību ir nelabvēlīgs, tam ir jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus atbilstoši prasītājas prasījumiem.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (trešā palāta)

nospiež:

- 1) Atcelt Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja (EUIPO) Apelācijas otrās padomes 2021. gada 10. februāra lēmumu lietā R 2474/2017-2.**
- 2) Prasību pārējā daļā noraidīt.**
- 3) EUIPO atlīdzina tiesāšanās izdevumus.**

De Baere

Kreuschitz

Steinfatt

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2022. gada 16. martā.

[Paraksti]